

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (prvního senátu)

13. února 2015 *

„Ochranná známka Společenství — Řízení o zrušení — Slovní ochranná známka Společenství
HUSKY — Skutečné užívání ochranné známky — Částečné zrušení — Prodloužení lhůty — Pravidlo 71
odst. 2 nařízení (ES) č. 2868/95 — Překlad do jazyka řízení“

Ve věci T-287/13,

Husky CZ s.r.o., se sídlem v Praze (Česká republika), zastoupená L. Lorencem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupenému
P. Geroulakosem a I. Harringtonem, jako zmocněnci,

žalovanému,

příčemž další účastníci v řízení před odvolacím senátem OHIM byla

Husky of Tostock Ltd, se sídlem ve Woodbridge (Spojené království),

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne
14. března 2013 (věc R 748/2012-1), týkajícímu se řízení o zrušení mezi společnostmi Husky CZ s.r.o.
a Husky of Tostock Ltd,

TRIBUNÁL (první senát),

ve složení H. Kanninen (zpravodaj), předseda, I. Pelikánová a E. Buttigieg, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Weychert, rada,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Tribunálu dne 24. května 2013,

s přihlédnutím k vyjádření k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 1. srpna 2013,

po jednání konaném dne 1. července 2014,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Dne 1. dubna 1996 podala společnost Husky of Tostock Ltd (dále jen „majitelka ochranné známky“) u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) přihlášku ochranné známky Společenství na základě nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), ve znění pozdějších předpisů [nahrazeného nařízením Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1)].
- 2 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je slovní označení HUSKY.
- 3 Výrobky, pro které byl zápis požadován, náleží do tříd 3, 9, 14, 16, 18 a 25 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a pro každou z těchto tříd odpovídají následujícímu popisu:
 - třída 3: „Přípravky pro bělení a jiné prací prostředky; přípravky pro čištění, leštění, odmašťování a broušení; mýdla; parfumerie, vonné oleje, kosmetika, vlasové vody (lotions); toaletní přípravky a potřeby k nelékařským účelům; zubní pasty“;
 - třída 9: „Brýle; sluneční brýle; brýle proti oslnění, clony a stínítka; dalekohledy; pouzdra na brýle; brýlové řetízky; chronografy; kompas; pouzdra na kontaktní čočky; brýlové obroučky; okuláry; optické přístroje a nástroje; teleskopy“;
 - třída 14: „Klenoty, šperky, drahokamy; hodinářské potřeby a chronometrické přístroje“;
 - třída 16: „Papír, lepenka a výrobky z těchto materiálů, které nejsou zařazeny do jiných tříd; tiskárenské výrobky; potřeby pro knižní vazby; fotografie; papírenské zboží; materiál pro umělce, štětce; psací stroje a kancelářské potřeby (vyjímaje nábytek); učební a vyučovací pomůcky s výjimkou přístrojů; plastické obaly (nezařazené do jiných tříd); hrací karty; tiskářské typy; štočky“;
 - třída 18: „Kůže a její imitace, zboží vyrobené z těchto materiálů, nezahrnuté v jiných třídách; zvířecí kůže; kufry a cestovní tašky; deštníky, slunečníky a vycházkové hole; biče a sedlářské výrobky“;
 - třída 25: „Košile, šortky, sukně, halenky, kalhoty, saka, kabáty, vesty, klobouky, kravaty, spodní prádlo; luxusní spodní prádlo, pletené zboží, pyžama, noční košile, nedbalky, negližé, noční kabátky, živůtky, zapínací vesty, pulovry, svetry, halenky, plavky; šaty, kombinézy, teplákové soupravy, vysoké boty, boty, sandály, bačkory, klobouky, čepice, šátky, župany, pláště; zástěry, džíny, ponožky, návleky; taneční oděvy, náramky, čelenky, rukavice; rukavice bez prstů, opasky; kloboučnické zboží a obuv“.
- 4 Dne 30. listopadu 1998 byla přihlášená ochranná známka zapsána pod číslem 152546.
- 5 Dne 2. dubna 2006 byl zápis ochranné známky obnoven.
- 6 Dne 11. března 2009 podala žalobkyně, společnost Husky CZ, s.r.o., návrh na zrušení ochranné známky, jejíž zápis byl obnoven (dále jen „sporná ochranná známka“), na základě čl. 50 odst. 1 písm. a) nařízení č. 40/94 [nyní čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009], a to z důvodu, že tato ochranná známka nebyla pro výrobky, pro které byla zapsaná, skutečně užívána.
- 7 Dne 17. března 2009 vyzval odbor OHIM „Ochranné známky a zrušení“ majitelku ochranné známky, aby do 17. června 2009 předložila důkaz o skutečném užívání uvedené ochranné známky.

- 8 Dne 16. června 2009 předložila majitelka ochranné známky důkazy, ale vysvětlila, že sporná ochranná známka byla užívána držitelem licence, a že z tohoto důvodu žádá o prodloužení lhůty, aby žádosti plně vyhověla.
- 9 Dne 19. června 2009 povolil odbor „Ochranné známky a zrušení“ požadované prodloužení lhůty do 17. září 2009.
- 10 Dne 9. září 2009 předložila majitelka ochranné známky doplňující důkazy a uvedla, že si přeje poskytnout informace o výdajích vynaložených na propagaci sporné ochranné známky. Požádala o nové prodloužení lhůty do 17. října 2009.
- 11 Odbor „Ochranné známky a zrušení“ toto prodloužení povolil.
- 12 Dne 19. října 2009 předložila majitelka ochranné známky faktury týkající se výdajů na propagaci.
- 13 Vzhledem k tomu, že žalobkyně vznesla námitku, odbor „Ochranné známky a zrušení“ tuto námitku sdělil majitelce ochranné známky a vyzval ji, aby do 13. března 2010 předložila své vyjádření. Dne 12. března 2010 dotyčná majitelka uvedla, že důkazy jsou téměř úplné, a požádala o další prodloužení lhůty o jeden měsíc, přičemž uvedla důvody k tomuto prodloužení lhůty. Příslušný odbor její žádosti vyhověl.
- 14 Dne 9. dubna 2010 předložila majitelka ochranné známky doplňující důkazy.
- 15 Rozhodnutím ze dne 16. února 2012 zrušovací oddělení OHIM návrhu na zrušení částečně vyhovělo. Rozhodlo, že sporná ochranná známka může zůstat zapsána pro výrobky odpovídající následujícímu popisu:
 - „tašky“, náležející do třídy 18;
 - „košile, kalhoty, saka, kabáty, vesty, živůtky, pulovry, svetry, vysoké boty, boty, klobouky, džíny, opasky; obuv“, náležející do třídy 25.
- 16 Dne 16. února 2012 podala žalobkyně proti rozhodnutí zrušovacího oddělení k OHIM odvolání na základě článků 58 až 64 nařízení č. 207/2009.
- 17 Rozhodnutím ze dne 14. března 2013 (dále jen „napadené rozhodnutí“) první odvolací senát OHIM odvolání zamítl.
- 18 Zaprvé k argumentu uplatněnému žalobkyní, že majitelce ochranné známky byla jednotlivá prodloužení lhůty povolena neprávem, neboť k nim druhý účastník řízení neudělil předchozí souhlas, odvolací senát uvedl, že pravidlo 71 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení č. 40/94 (Úř. věst. L 303, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 189), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „prováděcí nařízení“), musí být vykládáno v jeho anglické verzi ve světle ostatních jazykových znění tohoto ustanovení, jakož i odstavce 1 uvedeného pravidla. Podle odvolacího senátu si v případě, že některý z účastníků řízení požádá o prodloužení lhůty, může OHIM, aniž by k tomu byl povinen, vyžádat souhlas druhého účastníka, a zejména v případě, že se rozhodne si tento souhlas nevyžádat, musí přihlídnout k okolnostem, za nichž byla žádost o prodloužení lhůty podána.
- 19 K odůvodnění toho, že odbor „Ochranné známky a zrušení“ právem rozhodl o prodloužení, aniž je podmínil souhlasem druhého účastníka řízení, odvolací senát zdůraznil, že tento odbor měl v projednávané věci za to, že některé dokumenty, které prokazovaly skutečné užívání sporné ochranné známky, mohly být předloženy pouze třetí osobou se sídlem v zahraničí, což představuje jednu z přípustných podmínek. Kromě toho majitelka ochranné známky předložila dostatečné důkazy a důvody k prodloužení lhůty. Navíc požadovaná lhůta je krátká a je v zájmu řízení, aby rozhodnutí

o natolik důležité otázce, jako je zrušení, nebylo přijato ukvapeně. Rovněž poté, co žalobkyně uvedla, že sporná ochranná známka byla užívána třetí osobou, a nikoli majitelkou ochranné známky, byl odbor „Ochranné známky a zrušení“ podle odvolacího senátu oprávněn vyzvat uvedenou majitelku, aby v tomto směru vyjádřila své připomínky, a přijmout důkazy, které tato majitelka předložila.

- 20 Odvolací senát uvedl, že ačkoli možnost předložit důkazy bylo v projednávané věci více, než je obvyklé ve věcech zrušení, zrušovací oddělení jednalo pružně tím, že povolilo prodloužení, vzhledem ke složitosti věci a k tomu, že sporná ochranná známka byla během referenčního období užívána více subjekty.
- 21 Zadruhé k argumentu žalobkyně, že majitelka ochranné známky nepředložila překlady dokumentů vyhotovených v italštině do angličtiny, což vyloučilo možnost učinit závěr, že slovo „husky“ je v italštině druhovým pojmem, odvolací senát nejprve zdůraznil, že majitelka ochranné známky přeložila dokumenty nebo výňatky z dokumentů, které byly dlouhými texty. Žalobkyně neoznačila důkazy, které měly být přeloženy, a v době, kdy měla vyjádřit své připomínky k doručeným písemnostem, si na chybějící překlad nestěžovala. Na chybějící překlad poukázala pouze jednou, a to ve vztahu k dokumentu, který nebyl pro rozhodnutí sporu zásadní.
- 22 Z předložených fotografií je navíc patrné, že slovo „husky“ je užíváno jako název zapsané ochranné známky. V italštině se nejedná o druhový pojem. Slovo „husky“ se v jednom nejmenovaném on-line slovníku vyskytuje jako „Obchodní název ° nepromokavé prošívání bundy“ („Nome commerciale ° di un giaccone impermeabile trapuntato“), což potvrzuje, že se jedná o zapsanou ochrannou známku.
- 23 Zatřetí k argumentu žalobkyně, že zrušovací oddělení posoudilo důkazy, které se netýkají relevantního období nebo nejsou datovány, odvolací senát uvedl, že důkazy, na které poukazovala žalobkyně, jsou faktury, jejichž datum spadá do relevantního období. Jediným účelem ostatních důkazů uvedených žalobkyní bylo prokázat, jakým způsobem je ochranná známka zobrazena na oděvech a sortimentu výrobků, pro který je užívána, takže skutečnost, že tyto důkazy nejsou datovány, není relevantní.
- 24 Pokud jde dále o argument vycházející z toho, že důkazy dokládají skutečné užívání obrazové ochranné známky, které nelze vztáhnout i na spornou ochrannou známku, která je slovní ochrannou známkou, odvolací senát zdůraznil, že projednávaná věc se týká pouze jediné ochranné známky a že rozsudek ze dne 13. září 2007, *Il Ponte Finanziaria v. OHIM* (C-234/06 P, Sb. rozh. EU:C:2007:514), na který se odvolávala žalobkyně, není v projednávané věci relevantní.
- 25 Odvolací senát dodal, že způsob, jakým byla ochranná známka HUSKY užívána na výrobcích, a sice s mírnou stylizací písmen nebo s logem zobrazujícím písmeno „h“, společně s obrazovým prvkem vyobrazujícím psa huskyho, nemá vliv na rozlišovací způsobilost ochranné známky v podobě, v níž byla zapsána. Tato rozlišovací způsobilost spočívá výlučně v pojmu „husky“, kterým je pes typický pro arktické oblasti.
- 26 Odvolací senát konečně na tvrzení žalobkyně ohledně užívání ochranné známky její majitelkou, a s tím souvisejících důkazů odpověděl tak, že uvedená majitelka včas objasnila, jak byla její ochranná známka postupem času užívána více držiteli licence a v jakých podobách byla užívána.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 27 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil OHIM a majitelce ochranné známky náhradu nákladů řízení.

28 OHIM navrhuje, aby Tribunál:

- žalobu zamítl;
- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

29 Žalobkyně uplatňuje tři žalobní důvody. První žalobní důvod vychází ze zohlednění důkazů předložených po lhůtě, druhý vychází ze zohlednění nepřeložených dokumentů a třetí vychází ze zohlednění nedatovaných dokumentů.

K žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zohlednění důkazů předložených po lhůtě

30 Na podporu tohoto žalobního důvodu žalobkyně uvádí, že OHIM neměl zohlednit důkazy, které majitelka ochranné známky předložila po lhůtě stanovené k podání odpovědi na návrh na zrušení. Zprv je žalobkyně názoru, že pravidlo 71 odst. 2 prováděcího nařízení musí být vykládáno v tom smyslu, že prodloužení lhůty, o které žádá jeden z účastníků řízení, je podmíněno souhlasem druhého účastníka řízení. OHIM podle ní chybně vyložil anglické znění tohoto pravidla. Žalobkyně se opírá též o české znění uvedeného ustanovení, které by se mělo logicky uplatnit. Toto znění se podle ní shoduje s anglickým a slovenským zněním tohoto ustanovení.

31 OHIM tuto argumentaci zpochybňuje.

32 Na úvod je třeba připomenout, že pravidlo 40 odst. 1 až 5 prováděcího nařízení stanoví:

- „1. Každá žádost o zrušení nebo prohlášení neplatnosti, která je považována za podanou, bude oznámena majiteli ochranné známky Společenství. Shledá-li [OHIM], že je žádost přípustná, vyzve majitele ochranné známky Společenství, aby se k ní vyjádřil ve lhůtě, kterou [OHIM] stanoví.
2. Nevyjádří-li se majitel ochranné známky Společenství, může [OHIM] rozhodnout o zrušení nebo prohlášení neplatnosti na základě důkazů, které má k dispozici.
3. Veškerá vyjádření majitele ochranné známky Společenství se sdělí žadateli, kterého [OHIM] vyzve, aby ve lhůtě stanovené [OHIM] odpověděl, považuje-li to za nezbytné.
4. Nestanoví-li nebo neumožňuje-li pravidlo 69 jinak, zasílají se všechna vyjádření podaná účastníky druhému účastníkovi.
5. V případě žádosti o zrušení na základě čl. 50 odst. 1 písm. a) nařízení [č. 40/94], vyzve [OHIM] majitele ochranné známky Společenství, aby ve lhůtě stanovené [OHIM] předložil důkaz o skutečném používání známky. Není-li důkaz ve stanovené lhůtě předložen, bude ochranná známka Společenství zrušena. Přiměřeně se použije pravidlo 22 odst. 2, 3 a 4.“

33 Je třeba připomenout, že pravidlo 71 odst. 1 prováděcího nařízení, které se týká trvání lhůt, stanoví:

„Má-li být podle nařízení [č. 40/94] nebo tohoto předpisu délka lhůty stanovena [OHIM], činí tato lhůta, má-li účastník trvalé bydliště nebo sídlo nebo je usazen ve Společenství, nejméně jeden měsíc, nebo nejsou-li tyto podmínky splněny, nejméně dva měsíce, nejvíce však šest měsíců. [OHIM] může, je-li to vzhledem k okolnostem vhodné, prodloužit stanovenou lhůtu, požádá-li o to účastník a je-li žádost podána před uplynutím původní lhůty.“

- 34 Anglické znění pravidla 71 odst. 2 prováděcího nařízení stanoví, že „[j]e-li tu více účastníků, může [OHIM] prodloužit lhůtu se souhlasem ostatních účastníků“. Žalobkyně zdůrazňuje, že české a slovenské znění uvedeného ustanovení jsou podobné anglickému znění a že s ohledem mimo jiné na místo sídla žalobkyně by bylo logické, aby se v projednávané věci uplatnilo české znění.
- 35 Je nesporné, že anglické znění, jakož i některá jiná jazyková znění předmětného ustanovení se liší od německého, španělského, francouzského a italského znění uvedeného ustanovení, které spolu s anglickým zněním představují pět pracovních jazyků OHIM. Pravidlo 71 odst. 2 prováděcího nařízení v německém, španělském, francouzském a italském znění, ale i např. bulharském, řeckém, portugalském a rumunském znění, stanoví, „[j]e-li tu více účastníků, může [OHIM] prodloužení lhůty podmínit souhlasem ostatních účastníků“.
- 36 OHIM zdůrazňuje, že ve svých úředních publikacích i na svých internetových stránkách zveřejnil poznámku pod čarou týkající se anglického znění pravidla 71 odst. 2 prováděcího nařízení, v níž uvedl, že toto ustanovení má znít následovně: „[...] [OHIM] může prodloužení lhůty podmínit souhlasem ostatních účastníků“. Podle OHIM musí převládnout německé, španělské, francouzské a italské znění.
- 37 Předně je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury nezbytnost jednotného použití, a tím i jednotného výkladu aktu Evropské unie vylučuje, aby byl posuzován izolovaně v jedné ze svých verzí, ale naopak vyžaduje, aby byl vykládán s ohledem jak na skutečnou vůli jeho původce, tak na cíl jím sledovaný, ve světle zejména všech ostatních úředních jazykových verzí (rozsudky ze dne 3. června 2010, *Internetportal und Marketing*, C-569/08, Sb. rozh., EU:C:2010:311, bod 35, a ze dne 9. června 2011, *Eleftheri tileorasi a Giannikos*, C-52/10, Sb. rozh., EU:C:2011:374, bod 23).
- 38 Pro účely svého použití a výkladu nemůže být tedy pravidlo 71 odst. 2 prováděcího nařízení zkoumáno pouze z hlediska jedné jazykové verze.
- 39 Dále ze znění ustanovení prováděcího nařízení nevyplývá, že by odstavec 2 pravidla 71 měl být uplatňován a vykládán jinak než ve spojení s odstavcem 1 tohoto pravidla.
- 40 Je totiž třeba zdůraznit, že ohledně pravidla 71 odst. 1 druhé věty prováděcího nařízení již bylo rozhodnuto, že prodloužení lhůt není automatické, nýbrž závisí na okolnostech každého konkrétního případu, které ho mohou odůvodnit, jakož i na podání žádosti o prodloužení [rozsudek ze dne 12. prosince 2007, *K & L Ruppert Stiftung v. OHIM – Lopes de Almeida Cunha a další (CORPO livre)*, T-86/05, Sb. rozh., EU:T:2007:379, bod 21]. Bylo dodáno, že závisí-li prodloužení na okolnostech každého konkrétního případu, které ho mohou odůvodnit, jakož i na podání žádosti, platí to tím spíše v řízení *inter partes*, v rámci kterého představuje výhoda poskytnutá jednomu z účastníků řízení znevýhodnění druhého, a OHIM tedy musí dbát na zachování své nestrannosti ve vztahu k účastníkům řízení (ohledně námitkového řízení, výše uvedený rozsudek *CORPO livre*, EU:T:2007:379, bod 21).
- 41 Pokud jde o řízení *inter partes* v projednávané věci, je třeba shledat, že prodloužení lhůty musí být též odůvodněno okolnostmi, pokud majitel ochranné známky žádá o toto prodloužení za účelem předložení důkazů o užívání sporné ochranné známky. Účastníci řízení navíc uznali, že okolnosti ve smyslu pravidla 71 odst. 1 prováděcího nařízení musí odůvodňovat prodloužení, je-li o něj žádáno v rámci odstavce 2 uvedeného pravidla.
- 42 Účastník řízení, který žádá o prodloužení, přísluší uplatnit okolnosti, které prodloužení odůvodňují, neboť toto prodloužení je požadováno a případně poskytnuto v jeho zájmu. Kromě toho v případě, že jsou tyto okolnosti vlastní účastníku řízení žádajícímu o prodloužení, jako je tomu v projednávaném případě, může o nich užitečně informovat OHIM pouze tento účastník (v tomto smyslu viz rozsudek *CORPO livre*, bod 40 výše, EU:T:2007:379, bod 22).

- 43 Jestliže přitom musí být odstavec 2 pravidla 71 prováděcího nařízení vykládán ve spojení s odstavcem 1 téhož pravidla, je na tento odstavec třeba nahlížet tak, že je-li více účastníků řízení, může OHIM podmínit prodloužení lhůty souhlasem ostatních účastníků řízení, a nikoli tak, že uvedené prodloužení je podmíněno souhlasem účastníků řízení, jak tvrdí žalobkyně.
- 44 Výklad navržený žalobkyní by vedl k tomu, že by o požadovaném prodloužení či neprodloužení lhůt rozhodovali pouze účastníci řízení, v daném případě žalobkyně v tomto řízení, ačkoli toto rozhodnutí spadá do posouzení OHIM a do jeho pravomoci, která je mu ponechána, v rámci jeho nestrannosti, prodloužit lhůtu podle pravidla 71 odst. 1 prováděcího nařízení.
- 45 Konečně a navíc by podmínění prodloužení lhůty pouze souhlasem účastníků řízení mohlo mít za následek to, že by účastníku řízení, který žádá o prodloužení, byla upřena možnost se bránit, jak správně zdůrazňuje OHIM. To by mohlo být v rozporu též s řádným průběhem řízení a s cílem sledovaným pravidlem 71, kterým je právě umožnit prodloužení lhůty, je-li to vzhledem k okolnostem vhodné.
- 46 Odvolací senát tudíž nepochybil, když shledal, že pravidlo 71 odst. 2 prováděcího nařízení musí být vykládáno v tom smyslu, že požádá-li jeden z účastníků řízení *inter partes* o prodloužení lhůty, OHIM si může, aniž by byl k tomu povinen, vyžádat souhlas druhého účastníka, a že toto ustanovení musí být vykládáno ve spojení s odstavcem 1 téhož pravidla, což vede k tomu, že zejména v případě, že se OHIM rozhodne nevyžádat si souhlas druhého účastníka řízení, přihlédne k okolnostem, za nichž byla žádost o prodloužení lhůty podána.
- 47 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že okolnosti, které měly odůvodnit prodloužení lhůty podle pravidla 71 odst. 1 prováděcího nařízení, nebyly v projednávané věci dány z důvodu, že majitelka ochranné známky měla již od počátku k dispozici dokument, který dokládá užívání sporné ochranné známky třetí osobou.
- 48 Stačí však podotknout, že za předpokladu, že by tato skutečnost byla prokázána, pouhá licenční smlouva není sama o sobě způsobilá prokázat užívání sporné ochranné známky a že k tomuto prokázání bylo nezbytné předložit další důkazy, což tedy mohlo odůvodnit povolení prodloužení lhůt.
- 49 Dále žalobkyně tvrdí, že majitelka ochranné známky využila prodloužení lhůt k opatření si nových důkazů. Tento argument však nelze přijmout, neboť není podložen žádným důkazem.
- 50 S ohledem na argumenty uplatněné žalobkyní na podporu její výtky odvolací senát tudíž nepochybil, když shledal, že s ohledem na důkazy, které měly být předloženy, na chování majitelky ochranné známky a na důvody, které posledně zmíněná uvedla, mohla být prodloužení lhůt odůvodněna okolnostmi.
- 51 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že první žalobní důvod musí být jako neopodstatněný zamítnut.

K žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zohlednění nepřeložených dokumentů

- 52 Žalobkyně tvrdí, že slovo „husky“ je v italštině druhovým pojmem označujícím bundy, a podle několika slovníků konkrétně prošívanou zimní bundu. Výtažky z internetových stránek, které žalobkyně předložila, v tomto ohledu dokládají, že slovem „husky“ se označují bundy, a on-line slovník citovaný OHIM dosvědčuje, že ochrana sporné ochranné známky je omezena na jediný druh výrobků, a sice prošívané bundy. Pouhá existence sporné ochranné známky nebrání tomu, aby se slovo „husky“ mohlo stát druhovým pojmem, přičemž na takovou možnost odkazuje čl. 51 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009. Podle žalobkyně bylo nutné přeložit všechny dokumenty do angličtiny a nepřijmout ty dokumenty v italštině, které přeloženy nebyly.

- 53 OHIM tuto argumentaci zpochybňuje.
- 54 Pokud jde nejprve o argument, že některé dokumenty měly být před jejich předáním přeloženy, je nutno předeslat, že pravidlo 22 odst. 6 prováděcího nařízení, na které se OHIM odvolával k odůvodnění toho, že jelikož žalobkyně o to výslovně nepožádala, nebyl povinen si od majitelky ochranné známky vyžádat překlad dokumentů dokládajících skutečné užívání uvedené ochranné známky do jazyka řízení, je ustanovením použitelným na námitková řízení. Pravidlo 40 odst. 5 prováděcího nařízení, použitelné na řízení o zrušení, výslovně nestanoví, že se pravidlo 22 odst. 6 prováděcího nařízení uplatní přiměřeně na řízení o zrušení.
- 55 Je však třeba podotknout, že pravidlo 22 odst. 6 prováděcího nařízení doplňuje a upřesňuje ustanovení pravidla 22 odst. 2 až 4 téhož nařízení, která se přiměřeně použijí na řízení o zrušení podle pravidla 40 odst. 5 uvedeného nařízení. Za těchto okolností se pravidlo 22 odst. 6 prováděcího nařízení použije na řízení o zrušení podle čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009, což účastníci řízení ostatně nepopírají.
- 56 Z pravidla 22 odst. 6 prováděcího nařízení vyplývá, že OHIM má možnost vyžádat si překlad dokumentů, které nebyly předloženy v jazyce řízení, od účastníka, který uvedené dokumenty předložil [rozsudek ze dne 27. září 2012, El Corte Inglés v. OHIM – Pucci International (Emidio Tucci), T-373/09, EU:T:2012:500, bod 24].
- 57 OHIM však nepochybil tím, že si nevyžádal anglický překlad dokumentů předložených v italštině. Žalobkyně zaprvé nepochybnila, že během řízení o zrušení sama nepožádala o to, aby majitelka ochranné známky předložila překlad uvedených dokumentů. Zadruhé se argumentace žalobkyně zaměřuje na výňatky z on-line slovníku, v nichž jsou uvedeny překlady slov z angličtiny do italštiny nebo z italštiny do angličtiny, což činí jakoukoli žádost o překlad nepotřebnou.
- 58 K argumentu, který se týká čl. 51 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, podle něhož předložené písemnosti dokládají, že slovo „husky“ je druhovým pojmem užívaným v italštině pro označení „bund“, je třeba uvést, že žalobkyně na jednání uznala, že se její návrh na zrušení opíral výlučně o čl. 51 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení a že v rámci tohoto návrhu netvrdila, že slovo „husky“ je druhové.
- 59 Z předcházejícího vyplývá, že je třeba druhý žalobní důvod jako neopodstatněný zamítnout.

K žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zohlednění nedatovaných dokumentů

- 60 Podle žalobkyně musí být všechny dokumenty datovány a musí odpovídat relevantnímu období od 11. března 2004 do 10. března 2009. Pokud jde o fotografie výrobků předložené majitelkou ochranné známky, žalobkyně tvrdí, že OHIM pochybil, když se při určení sortimentu výrobků, pro který je sporná ochranná známka užívána, opíral o nedatované dokumenty nebo o dokumenty, které neobsahovaly žádnou indicii umožňující jejich datum určit. V projednávané věci je podle ní relevantní rozsudek Il Ponte Finanziaria v. OHIM, bod 24 výše (EU:C:2007:514), v části týkající se otázky, zda může být užívání zapsané ochranné známky v mírně odlišné podobě vztaženo na spornou ochrannou známku, která je jí podobná. Odvolací senát tak neměl přihlídnout k důkazům, které dokládají, že označení HUSKY je užíváno v podobě odlišné od té, která je chráněna spornou ochrannou známkou. OHIM podle žalobkyně pochybil, když tvrdil, že užívané logo bude přiměřeně pozorným spotřebitelem vnímáno jako zkratka slova „husky“ a obrazový prvek znázorňující psa jako ztvárnění významu tohoto slova. Tato argumentace není pro použití čl. 15 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009 relevantní. Konečně faktury předložené majitelkou ochranné známky neumožňují zjistit, jaká ochranná známka nebo jaké nezapsané označení majitelky byly užívány na výrobcích, na které se vztahují tyto faktury.
- 61 OHIM tuto argumentaci zpochybňuje.

- 62 Pokud jde zaprvé o argument, že žádný z nedatovaných dokumentů neměl být zohledněn a nemohl prokázat užívání sporné ochranné známky během posuzovaného období, je třeba připomenout, že podle pravidla 22 odst. 3 prováděcího nařízení, které se podle pravidla 40 odst. 5 téhož nařízení použije přiměřeně na řízení o zrušení, se důkaz o skutečném užívání ochranné známky musí týkat, a to kumulativně, místa, času, rozsahu a povahy užívání ochranné známky [v tomto smyslu viz rozsudky se ze dne 8. července 2004, *Sunrider v. OHIM – Espadafor Caba (VITAFRUIT)*, T-203/02, Sb. rozh., EU:T:2004:225, bod 37, a ze dne 27. září 2007, *La Mer Technology v. OHIM – Laboratoires Goëmar (LA MER)*, T-418/03, EU:T:2007:299, bod 52].
- 63 Posouzení, zda je užívání ochranné známky skutečné, je třeba provést na základě souhrnu skutečností a okolností, které jsou způsobilé prokázat její skutečné obchodní využívání, zvláště užívání, které je v dotýcném hospodářském odvětví považováno za odůvodněné za účelem udržení nebo získání podílů na trhu pro výrobky nebo služby chráněné ochrannou známkou, druhu těchto výrobků nebo těchto služeb, znaků trhu, rozsahu a četnosti užívání ochranné známky (viz rozsudek *LA MER*, bod 62 výše, EU:T:2007:299, bod 55 a citovaná judikatura).
- 64 Při zkoumání skutečného užívání starší ochranné známky v určitém konkrétním případě je třeba provést globální posouzení s přihlédnutím ke všem relevantním faktorům daného případu. Toto posouzení předpokládá určitou vzájemnou závislost mezi zohledněnými faktory (rozsudek *VITAFRUIT*, bod 62 výše, EU:T:2004:225, bod 42).
- 65 Je třeba zdůraznit, že i když pravidlo 22 nařízení č. 2868/95 zmiňuje údaje ohledně místa, času, rozsahu a povahy užívání a uvádí příklady přípustných důkazů, jako jsou obaly, nálepky, ceníky, katalogy, faktury, fotografie, novinové inzeráty a písemná prohlášení, toto pravidlo nikterak neuvádí, že každý důkaz musí nezbytně obsahovat informace o každém ze čtyř údajů, kterých se musí týkat důkaz o skutečném užívání, a sice místě, času, povaze a rozsahu užívání [rozsudky ze dne 16. listopadu 2011, *Buffalo Milke Automotive Polishing Products v. OHIM – Werner & Mertz (BUFFALO MILKE Automotive Polishing Products)*, T-308/06, Sb. rozh., EU:T:2011:675, bod 61, a ze dne 24. května 2012, *TMS Trademark-Schutzrechtsverwertungsgesellschaft v. OHIM – Comercial Jacinto Parera (MAD)*, T-152/11, EU:T:2012:263, bod 33].
- 66 Navíc nelze podle ustálené judikatury vyloučit, že by soubor důkazů mohl prokázat zjišťované skutečnosti, přestože každý z těchto důkazů posuzovaných samostatně by správnost těchto skutečností prokázat nemohl (rozsudek ze dne 17. dubna 2008, *Ferrero Deutschland v. OHIM*, C-108/07 P, EU:C:2008:234, bod 36, a rozsudek *MAD*, bod 65 výše, EU:T:2012:263, bod 34).
- 67 Je nutno připomenout, že k tomu, aby bylo možno podat důkaz o skutečném užívání sporné ochranné známky, musí být zohledněny právě všechny důkazy předložené k posouzení odvolacímu senátu.
- 68 Argument, kterým se žalobkyně omezuje na tvrzení, že nedatované dokumenty nemohou prokázat užívání sporné ochranné známky během posuzovaného období, nelze tedy přijmout, a to tím spíše že fotografie výrobků, které žalobkyně před odvolacím senátem uvedla jako příklady nedatovaných dokumentů, jak vyplývá z napadeného rozhodnutí, mohou mít za cíl ukázat, jak se sporná ochranná známka objevuje na oděvech a sortimentu výrobků, pro které je užívána, což nevyžaduje jejich datování. Odvolací senát tak mohl za těchto okolností právoplatně shledat, že skutečnost, že fotografie předložené jako důkazy nejsou datovány, není relevantní.
- 69 Nelze přijmout ani argument žalobkyně směřující k odmítnutí faktur předložených majitelkou ochranné známky z důvodu, že z nich není jasné, zda se týkají sporné ochranné známky nebo jakéhokoli jiného označení nebo jakékoli jiné ochranné známky. Skutečnost, že tyto faktury neupřesňují, zda se týkají výrobků, na které se vztahuje sporná ochranná známka, nemůže vést k závěru, že se *ipso facto* vztahují na jiné ochranné známky. V rámci posouzení souboru důkazů může být průkaznost těchto faktur nanejvýš snížena, ale nemůže být vyloučena.

- 70 Dále ohledně argumentu, že odvolací senát měl shledat, že rozsudek Il Ponte Finanziaria v. OHIM, bod 24 výše (EU:C:2007:514) je v projednávané věci relevantní, je zaprvé třeba uvést, že ve věci, ve které byl uvedený rozsudek vydán, byl skutkový kontext odlišný od projednávané věci. Z bodu 85 uvedeného rozsudku totiž vyplývá, že jelikož užívání první ochranné známky nebylo prokázáno, nemůže sloužit jako důkaz o skutečném užívání druhé ochranné známky. Na rozdíl od uvedené věci se v projednávané věci jeví, že užívání obrazové ochranné známky, která je tvořena slovem „husky“ napsaným mírně stylizovanými písmeny, k němuž je připojen symbol ®, které je užito k prokázání užívání slovní ochranné známky HUSKY, nebylo zpochybněno.
- 71 Zadruhé je třeba podotknout, že v rozsudku Il Ponte Finanziaria v. OHIM, bod 24 výše (EU:C:2007:514, bod 86), bylo rozhodnuto, že zapsanou ochrannou známkou je možné považovat za používanou, je-li předložen důkaz o užívání této ochranné známky v mírně odlišné podobě od té, ve které byla zapsána. Skutečnost, že v témže rozsudku bylo upřesněno, že však není dovoleno, aby důkazem jejího užívání byla rozšířena ochrana, která přísluší zapsané ochranné známce, na jinou zapsanou ochrannou známkou, jejíž skutečné užívání nebylo prokázáno, z důvodu, že posledně uvedená ochranná známka je pouze mírnou obměnou prvně uvedené ochranné známky, není v projednávané věci relevantní. Majitelka sporné ochranné známky se totiž nedomáhala ochrany práv plynoucích z této ochranné známky z pouhého důvodu zápisu jiné ochranné známky.
- 72 Zatřetí majitel ochranné známky se může pro účely prokázání užívání této ochranné známky právoplatně dovolávat jejího užívání v podobě, která se liší od podoby, ve které byla tato ochranná známka zapsána, aniž rozdíly mezi těmito dvěma podobami mění rozlišovací způsobilost této ochranné známky, a to bez ohledu na skutečnost, že tato odlišná podoba je sama zapsána jako ochranná známka (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. října 2012, Rintisch, C-553/11, Sb. rozh., EU:C:2012:671, bod 30). V projednávané věci žalobkyně nepoukázala na žádnou změnu rozlišovací způsobilosti sporné ochranné známky. Majitelka této ochranné známky se tudíž mohla právoplatně dovolávat jejího užívání v podobě, která se liší od podoby, ve které byla tato ochranná známka zapsána.
- 73 Konečně je nesporné, že slovní ochranná známka HUSKY byla užívána především s velkými černými písmeny. Skutečnost, že odvolací senát zohlednil pro důkaz užívání jinou ochrannou známkou nebo taková označení, jako je logo zobrazující písmeno „h“ nebo obrazový prvek znázorňující psa huskyho, tedy není rozhodující, takže argument žalobkyně směřující ke zpochybnění tohoto zohlednění nemůže obstát. Navíc je třeba podotknout, že žalobkyně nepopírá, že se rozdíly mezi spornou ochrannou známkou a druhou ochrannou známkou omezují na mírnou stylizaci písmen a na skutečnost, že písmena jsou připojena velmi těsně, ani že sporná ochranná známka na straně jedné a označení, jímž je logo zobrazující písmeno „h“ nebo obrazový prvek znázorňující psa huskyho na straně druhé, jsou na výrobcích důsledně zobrazovány odděleně.
- 74 Z výše uvedeného vyplývá, že třetí žalobní důvod musí být považován za neopodstatněný.
- 75 V důsledku toho musí být žaloba zamítnuta.

K nákladům řízení

- 76 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že OHIM požadoval náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (první senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**
- 2) **Společnosti Husky CZ s.r.o. se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 13. února 2015.

Podpisy.